

[Justitsministeren]

med det system, som vi lægger op til, vil de færdselssikkerhedsmæssige aspekter blive tilgodeset som hidtil.

Kendsgerningen er jo, at disse transporttilladelser i dag administreres på en måde, hvor politiet kan give en skriftlig tilladelse til overskridelse af længde, bredde og højde med en gyldighed på op til ét år – det afhænger af det behov, som ansøgeren har – men ansøgeren skal herefter telefonisk meddele, hver gang han kører, altså et fleksibelt system. Det er det, som jeg har tilkendegivet over for udvalget, og som det også fremgår af i hvert fald de borgerlige partiers betænkning bidrag at man har noteret sig.

Hr. Arne Melchior spurgte om provenuet, og dér vil jeg sige, at de 60 mio. kr., som var forudset, da forslaget blev fremsat, fortsat er sigtet, i og med at der er sket en ændring, så en række af gebyrerne på polititilladelse er trukket ud. Der er jo i den forbindelse sket en forhøjelse af det beløb, der skal betales for våbentilladelse, med 90 kr.

Samtidig tilkendegav jeg også ved første behandling og i det første samråd, vi havde, at jeg administrativt vil gennemføre en stramning, når det gælder berammede køreprøver, hvor den pågældende ikke møder op. Det vil sige, at her vil der også blive et provenu, så de 60 mio. kr. er fortsat sigtet.

Men jeg har selvfølgelig understreget, at der altid vil være en betydelig usikkerhed i forbindelse med bedømmelsen af et sådant provenu. Det vil jo i høj grad afhænge af antallet af ansøgninger.

Hr. Arne Melchior fandt, at de 3.000 kr. i forbindelse med udstedelsen af navnebeviser var et stort beløb, og det vil jeg medgive. Jeg må så samtidig sige, at der også i mange af disse navnesager er forbundet en betydelig administration med udfærdigelsen af et navnebevis. Det var også derfor, at jeg med udgangspunkt i den første drøftelse, vi havde i Retsudvalget sidste søndag, fandt, at det var rigtig at gennemføre en ændring på dette punkt – under hensyn til, at beløbet på 3.000 kr. alt andet lige er ret stort – så disse penge vil blive tilbagebetalt, hvis der meddeles et afslag. Det vil sige, at selv om der altså kan have været en relativt stor administrativ belastning, har vi skønnet, at man ikke skulle beholde pengene ved et afslag.

Hr. Arne Melchior spurgte til sidst vedrørende det svar, jeg har givet udvalget på spørgsmål

35, hvori det tilkendegives, at vi ud over de andre dispensationer også overvejer at kunne gennemføre dem vedrørende bredde og højde, og jeg kan sige, at det er ikke bare en overvejelse. Jeg vil gerne give hr. Arne Melchior et tilsagn om, at det er noget, vi vil arbejde på at få gennemført.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Denne korte bemærkning har jeg bedt om, fordi den konservative ordfører ikke ønskede at svare for lidt siden.

For at skabe fuldstændig klarhed over, hvem der skal betale afgifter, og hvem der ikke skal, og for også at indgå i de overvejelser, som hr. Arne Melchior var inde på, nemlig om der overhovedet foreligger identitet mellem det, vi nu står over for, og det, vi oprindeligt fik for en lille uge siden, vil jeg stille ministeren følgende spørgsmål:

Efter bemærkningerne til lovforslaget er der ingen tvivl om, at alle tilladelser, der gives efter paragrafferne 84–86 i færdselsloven, skal gebyrbelægges. Der står, at der gives justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om gebyr for indgivelse af ansøgning om disse tilladelser. Ministeren finder, at et gebyr på 1.000 kr. vil være passende for behandling af sådanne sager. Det er det, vi har fået forelagt her i Folketinget. Nu er der af forskellige grunde, som vi alle sammen kender, givet en masse tilsagn eller halve løfter i Retsudvalget.

Spørgsmålet er til justitsministeren: Er det korrekt opfattet – og det har noget at gøre med retssikkerhed – at det fortsat er sådan, at der skal betales gebyr for samtlige tilladelser efter §§ 84–86 i færdselsloven?

Og så et par konstateringer. Hidtil har de omrejsende cirkusser og tivolier skullet have tilladelse, hver eneste gang de skulle ud på vejen. Nu kan man pludselig nøjes med én gang om året. Det er jo fint, hvis det er tilstrækkeligt, men så er dette ikke længere en del af færdselsloven, så hører det hjemme i lovgivningen om vægtafgifter. Det har jo intet med færdsel at gøre længere, for det skulle jo være en vurdering af vejenes forhold osv., der var afgørende. Det er det ikke længere. Nu er det et årligt gebyr. Derfor hører det ikke hjemme i færdselsloven længere, og det vil også være noget, der overrasker os, hvis man fastholder at gennemføre det som en ændring af færdselsloven.